

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 58/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Doc. MUDr. Jozefa Karáska, CSc., bytom U. H., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základných práv a slobôd podľa čl. 8 Listiny základných práv a slobôd postupom a rozsudkom bývalého Okresného súdu Skalica sp. zn. 2 T 96/03 z 20. októbra 2003 a postupom a uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Nto 8/04 z 3. júna 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Doc. MUDr. Jozefa Karáska, CSc., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2005 doručená sťažnosť Doc. MUDr. Jozefa Karáska, CSc., bytom U. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 8 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom a rozsudkom bývalého Okresného súdu Skalica (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. 2 T 96/03 z 20. októbra 2003 a postupom a uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 3 Nto 8/04 z 3. júna 2004.

Z obsahu sťažnosti a z pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ a MUDr. R. Z. boli rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 96/03 z 20. októbra 2003 uznaní vinnými z trestného činu neoprávneného odoberania orgánov a tkanív spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 a

§ 209b Trestného zákona. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť u každého z obžalovaných 23. októbra 2003.

Dňa 2. marca 2004 sťažovateľ požiadal krajský súd o navrátenie lehoty k podaniu odvolania proti uvedenému rozsudku. Túto žiadosť odôvodnil tým, že napriek tomu, že plnú moc, ktorou bol splnomocnený na obhajobu sťažovateľa, riadne a včas založil do trestného spisu, nebola mu okresným súdom doručená ani obžaloba v predmetnej trestnej veci a ako obhajca sťažovateľa nebol vyrozumený ani o termíne hlavného pojednávania, ktoré sa uskutočnilo 20. októbra 2003. Nahliadnutím do spisu obhajca sťažovateľa zistil, že obžaloba spolu s upovedomením o konaní hlavného pojednávania mu boli doručované zásielkou z 24. septembra 2003, ktorá však bola vrátená súdu s vyznačením, že adresát je na liečení. Napriek uvedenému v zápisnici o hlavnom pojednávaní bolo vyznačené, že „*obhajca JUDr. S. doručenie má vykázané včas, neprítomný*“, čo nekorešpondovalo so skutočnosťou. Po doručení rozsudku okresného súdu sa obhajca sťažovateľa JUDr. S. stretol s druhým obhajcom sťažovateľa v tejto veci JUDr. K., ktorý mu oznámil, že sťažovateľ sa nachádza vo väzbe a z obáv o jeho zdravie je prioritou prepustenie sťažovateľa na slobodu, čo by mohlo byť zmarené podaním odvolania proti uvedenému rozsudku. Vzhľadom najmä k týmto skutočnostiam a s poukazom na porušenie ústavných práv na obhajobu zakotvených v čl. 50 ods. 3 ústavy sťažovateľ požiadal krajský súd o navrátenie lehoty na podanie odvolania.

O uvedenej žiadosti rozhodoval krajský súd, ktorý uznesením sp. zn. 3 Nto 8/04 z 3. júna 2004 túto žiadosť zamietol, pričom v závere svojho rozhodnutia konštatoval, že vzhľadom na procesné pochybenia okresného súdu sa javí ako priechodnejšie podanie podnetu k podaniu sťažnosti pre porušenia zákona. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3. júna 2004.

Ochrany svojho práva sa preto sťažovateľ domáhal aj podaním podnetu generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, ktorý bol 23. februára 2005 ako neodôvodnený odložený.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a rozsiahle vecné argumenty, ktoré obhajca sťažovateľa uviedol, ako i námietky sťažovateľa, ktoré uviedol v doplnení tejto ústavnej

sťažnosti a podľa ktorého celý prípad bol negatívne ovplyvnený jeho medializáciou a nevhodným vystúpením niektorých ústavných činiteľov, čo vyvolalo aj určitý tlak na nezávislosť súdu, bolo navrhnuté, aby ústavný súd ohľadom danej sťažnosti vydal tento nález:

„1. Krajský súd v Trnave v súvislosti s rozhodovaním v trestnej veci Doc. MUDr. Jozefa Karáska, CSc, bytom U. H., o navrátení lehoty k podaniu odvolania proti rozsudku OS Skalica 2 T 96/03 zo dňa 20. 10. 2003 svojím rozhodnutím 3 Nto 8/04 zo dňa 3. 6. 2004 porušil jeho práva uvedené v čl. 8 Listiny základných práv a slobôd.

2. Okresný súd Skalica v súvislosti s rozhodovaním v trestnej veci Doc. MUDr. Jozefa Karáska, CSc, bytom U. H., rozsudkom 2 T 96/03 zo dňa 20. 10. 2003 porušil jeho práva uvedené v čl. 8 Listiny základných práv a slobôd“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv a slobôd podľa čl. 8 listiny základných práv a slobôd postupom a rozsudkom bývalého Okresného súdu Skalica sp. zn. 2 T 96/03 z 20. októbra 2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. októbra 2003, a postupom a uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Nto 8/04 z 3. júna 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. júna 2004.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Nedodržanie tejto lehoty je teda zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 31. marca 2005, teda v prípade oboch napadnutých rozhodnutí, dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd poznamenáva, že podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona generálnym prokurátorom nemožno z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti na ústavnom súde podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti na ústavnom súde možné prihliadať (mutatis mutandis I. ÚS 134/03, I. ÚS 209/03).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. apríla 2005